

Fredag 11 oktober

Vänsterpartiets valanalysmöte:

Orsaker till nederlaget

Skyll inte på rikstrenden! Den gick visserligen vänstern emot det det finns exempel på kommuner (Växjö, Hultsfred) där vänsterpartiet har lyckats behålla röstetalet eller t o m öka mandat. Lund kunde ha varit en av dem. Fast famför allt var valet i Lund inte ett nederlag för vänstern utan för den "rödgröna regeringskoalitionen".

Så sa Roland Andersson i sin inledning när vänsterpartiet i förra veckan diskuterade valresultatet. Många medlemmar (och en handfull icke-medlemmar) hade mött upp, och diskussionen blev lång och intensiv.

Vanmakt korrupperar

Det var svårt att ställa om från opposition till regering. Det är sant att makt korrupperar men det gäller även vanmakt, och vänsterns vanmaktperiod hade varit lång i lundapolitiken. S, mp och v(pk) var tröga med att komma igång. En annan svårighet var alla tre partiernas barlast av orealistiska vallöften – man hade kunnat skaffa sej en mer realistisk bild av kommunens ekonomi redan före 1988 års val, ansåg Roland.

Särskilt långsamt gick det att komma igång med samarbetet. Vänsterpartiet var dock först med detta och blev ett slags samarbetsingenjör. Partiets kollektiva övergång till en ansvarspräglad linje gick överraskande smärtfritt.

Man underskattade den kommunala apparatens tröghet. Det gjorde att man inte hann få fram särskilt mycket resultat under de tre åren. Och för en regerande majoritet är det, i väljarnas ögon, resultaten som räknas.

Misslyckanden

Roland Andersson räknade upp några konkreta misslyckanden. Störst och allvarligast var det med miljöfonden. På mps krav avsattes ju årligen 15 miljoner till en sådan fond. Eftersom nästan inget av pengarna användes bidrog de till att hjälpa upp kommunens så skrala likviditet. Men de borde naturligtvis ha använts. För opinionen måste det framstå som ett flagrant tecken på oförmåga att man inte kunde enas om något stort miljöprojekt.

(Det var trådbussar som mp närmast hade i tankarna när man ställde sitt krav. Det projektet sabbades dock av Lars Åström (s), vars centrala roll för vänsterns misslyckande redan tidigare blivit belyst här i VB.)

Tusenårsfiaskot

Ett mycket mindre men dock misslyckande gällde vänsterns gamla hjärtefråga barnomsorgen. Här gällde det inte resultatet, ty det var ju att man i princip lyckades avskaffa kön. Men det skedde till priset av att dagisbarn skickades hem när de fick småsyskon, och det var varken de eller föräldrarna särskilt glada för. Här klarade vi inte pedagogiken.

Rolands misslyckandelista kompletterades med kulturpolitiken (där vänsterpartiet hade ett extrastort inflytande) och särskilt då det fiaskoartade tusenårsfirandet. Även om det beslutet hade fattats under den förra borgerliga maktperioden var det vänstern som hade ansvar för, och förknippades med, verkställandet.

Jo, medgav den avgående ordföranden i en av kulturnämnderna. Men det stora problemet var ju att vi inte hade någon makt. Därtill var majoritetsförhållandet alltför lösligt. Vi borde nog inte ha gått in i det.

Trafikpolitiken var lyckad, tyckte bl a Roland A och Lars-Arne Norborg. Eventuellt blev det för mycket "bilfri innerstad" – det kunde uppfattas som att vi glömde stan i övrigt.

Bra valrörelse, men ...

Själva valrörelsen, och aktivisternas insatser, var valkommittén nöjd med. Ja, det var den som gjorde att vänsterpartiets förluster begränsades och mandatet räddades, ansåg Roland Andersson.

Men det fanns avvikande röster. Affischansvariga hade nöjt

sej med att plocka fram samma bilder som i förra valet, och det kunde nog uppfattas som ett utslag av idétorra, menade en av affischtryckarna.

Andra avvikare antydde att det nog var bra med valrörelsen men att partiet hade syntts alltför lite dessförinnan, och att det kanske hade blivit väl mycket av ansvar och att det inte varit fel med mera missnöjespolitik. Roland höll inte med om det sista. Parollen "sätt en blåslampa i röven på makt-havarna" håller inte i längden. Vi måste lära oss att reglera lågan, annars bränner vi oss själva.

Lägga ner partiet?

I valanalysens allmänna del upprepadess delvis ståndpunkter som redan kommit fram i VB. Rolf L Nilson karakteriserade vänstersamverkan som ett fiasko och fann DNS angrepp på vänsterpartiet via Göte Kildén (sp) befogat. Valplattformen var för omfattande och hade dessutom spikats för tidigt, utan kontakt med stämningarna i den egentliga valrörelsen. Nu gäller det att ge sej tid till en djup och kylig analys av vänsterns läge och möjligheter.

Rabert Berg upprepade sitt radikala krav: lägg ner vänsterpartiet, bilda nytt. Inget parti kan byta karaktär på ett trovärdigt sätt. Även troheten mot partiet är ett utslag av en kommunistisk moral som måste bekämpas.

VB, stad och land

På medlemsmötet kritiserades det lokala propagandabladd som vänsterpartiet i Lund delade ut inför valet. Det var som ni kanske minns ett extranummer av Veckobladet. Men VB är väl en oberoende tidning? Var inte (det skattetekniska) arrangemanget till skada för både partiet och tidningen, undrades det.

Men även bladets innehåll kritiserades. Var det verkligen lämpligt att så hårt kritisera villa-folket och framställa ungdomen i kommunerna och orterna kring Lund som våldsverkare?

Kanske inte. Den aktuella skrivningen var ett försök att politiskt exploatera den gamla motsättningen mellan stad och land, vilket bedömdes som ofarligt eftersom vänsterpartiet knappast hade några röster att förlora i de östra kommundelarna eller i kommuner som Staffanstorps och Lomma. Huruvida försöket gav några nya röster inne i stan är oklart.

Fö berättade måndagens SDS att en 20-årig lundayngling i helgen misshandlades med spårkar och annat i passagen vid Carlssons trädgård. Gärningsmannen var enligt polisen hemmahörande i trakten av Veberöd.

Flertalet talade ville dock ha vänsterpartiet kvar. Men det är brått att loket får en ny besättning, ansåg någon. Annars kan många få för sej att de kommer fortare fram om de kliver av och går bredvid.

Gr

Fallet Hellsvik

är nu juridiskt avgjort i och med att förundersökningen lagts ner. Ändå finns det några ord att tillägga.

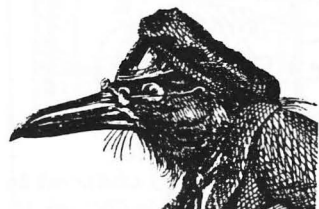
Låt oss då för *det första* säga att det skulle inte falla oss in att tvivla på Gun Hellsviks allmänna förmåga. Den som har hört henne i fullmäktige vet att hon uppträder på ett rakt och renhårigt sätt, hon är väl påläst och tar fasta på väsentligheterna. Inte minst diskussionerna nu visar att det är svårt att hitta hennes like bland lundamoderaterna.

För *det andra* måste det nog sägas att när politiken går henne emot så tar hon till ganska småskurna juridiska fintligheter. Det var hon som överklagade bilfria veckan hos länsstyrelsen. Hon är den enda som har anmält denna tidning till Pressens opinionsnämnd, vilket vi vill hävda säger mer om Gun Hellsvik än om VB.

Vad gäller Lübeckresan i våras så var det som alla vet en sån där liten avkopplings- och goodwillresa som sitter så fint på värkanten och som vi är många som skulle ha svårt att säga nej till. Skånes kommunalpampar följde mycket riktigt med, men det avgörande är att en majoritet av dem hade omdöme nog att inte åka på Skanskas bekostnad. Att Larry Andow gör en sådan sak förvånar väl ingen, men att Gun Hellsvik gjorde det har faktiskt fått många ögonbryn att höjas. Hon handlade helt enkelt oklokt och hade hon varit mindre halsstarrig hade hon erkänt det.

Den andre som visat dåligt politiskt omdöme i den här saken är Carl Bildt. Hellsvik dolde säkert inte det här problemet för honom och hade han uppvisat en normal politisk försiktighet skulle han ha valt någon annan till justitieminister; moderata jurister går det trots allt tretton på dussinet av. Hur man ska förklara hans val vet vi inte; kanske var det en tanklöshet i det allmänna moderata segeruset.

Sammantaget skulle vi vilja ranka Bildts omdömesmiss som grövre än Hellsviks. Bildt har länge framträtt med en skicklighet och arrogans som gjort intryck på många av oss. Med det här visar han att han kan vara väl så tafflig som någon annan. Han kommer att göra bort sig fler gånger. Vi har gripits av ny tillförsikt.

Snabbvisit i vänort:

Röda Kapellet i Greifswald

Gregor berättar om hederskommissionernas verksamhet. —Mig kunde de inte komma åt, säger han stillsamt. Jag var visserligen med i SED, men det var allmänt känt att jag tillhörde oppositionen, därför kan de inte avskeda mig på politiska grunder. Man lägger i stället ner den institution som jag arbetar i. Effekten blir densamma, jag blir snart utan arbete. Han berättar också om en kvinna, professor och aktiv i universitetets politiska ledning. Hon mister sitt arbete snart.

Klockan är sex på morgonen. Sjutton medlemmar i Röda Kapellet sitter över en kopp kaffe i ett rum i SEDs f.d. partihögkvarter i Greifswald i f.d. DDR. Om några timmar skall vi spela på ett möte som arrangeras av PDS (det f.d. kommunistpartiet, som motståndarna ständigt påpekar). Huset är numera förvandlat till kultur- och kongresscentrum. PDS får hyra in sig här tillsammans med privatföretag.

Felet var alltså inte att man tillätte tjänster på politisk grund, säger jag, utan att det var fel politisk grund. Gregor nickar.

Hederskommissionerna, som trots namnet inte har mycket med heder att göra försöker nu tvinga universitetsanställda att ange arbetskamrater. Det börjar lika Mc Carthyism, säger någon och vi döper den tyska varianten till Mc Kohlism.

Deltagarna har själva bekostat sin resa så när som på ett bidrag från vänsterpartiet i Lund som ett tack för orkesterns insatser i valrörelsen.

Vi har nyss kommit över med nattåget och hälsats välkomna av Gregor och Werner vid stationen i Greifswald, vänort till Lund och liksom Lund en gammal universitetsstad. Vi strövar längs stadsmuren i morgonmörkret. Då och då slår brunkolslukten igenom och mitt barndomsminne längtar efter den där fuktiga, järndoftande lukten av ångloksrök.

Efter kaffet hjälper Gregor oss

att putsa tyskan i vår kommande presentation av oss. "Die Rote Kapelle" har en särskild betydelse för våra värdar. Det var namnet på den tyska motståndsanslagning som kämpade mot nazisterna inne i landet under kriget. Jag behåller lite svensk krydda säger han och ler. Självtalar han bra svenska och senare skall vi möta en kvinna som talar felfri danska. I Berlin kallar man oss sydsvenskar skämtar Gregor.

Die Wende

Vändpunkten kallas sammanslagningen, som alla här är övertygade om att det var riktig. Det flesta är dock kritiska till västtyskarnas överlägsna attityd till de forna östtyskarna. Man känner sig som gästarbetare i sitt eget land. Vi har den fördelen framför turkarna att vi kan språket och har bättre utbildning, säger någon. PDS har gjort en miniaffisch i form av ett ovt nationalitetsmärke för bilar med texten BRD, Banane Republik Deutschland för att uttrycka vad många känner här.

Vi pratat med våra värdar om den stigande invandrarfientligheten som nu också nått Greifswald. Man berättar för oss att under natten har en affär ägd av några invandrare förstörts. Vad gör myndigheterna, vad gör polisen frågar jag. Ser på, svarar Astried lakoniskt.

Vi spelar i nästan två timmar i något som liknar våra appellmötet hemma på Mårtenstorget. Här finns bokbord och banderoller och ganska mycket folk. PDS i Greifswald, som är näst största partikomunfullmäktige med 20% av rösterna har över 800 medlemmar i stan. Det är dock borgerlig majoritet eftersom socialdemokraterna är mycket små. I delstatsparlamentet är PDS också ganska stora mellan 15-20% får vi veta.

Man arbetar som vänsterpartiet i Lund gjort tidigare med tonvikt på utomparlamentariskt arbete och har basorganisationer i alla stadsdelar. Kulturen är också ett viktigt

inslag i partiarbetet. Att man bett oss komma och spela är ett bevis för detta.

Två dar tidigare har Tyskland firat ett-årsdagen av sammanslagningen, men PDS har intagit en kallsinnet attityd till festen. Arbetslösheten är inget att fira tycker man.

Före spelningen hinner vi med en kort rundvandring i stadskärnan och liksom i Lund är kyrkorna den stora turistattraktionen. St Marien-Kirche, Dom St. Nikolai och Kirche St. Jacobi är alla väl bevarade medeltidskyrkor. Att Greifswald, till skillnad mot många andra städer, klarade sig undan krigsskador tillskrivs den tyske kommandanten överste Rudolf Petershagen, som i krigets slutskede gav upp staden till ryssarna utan strid.

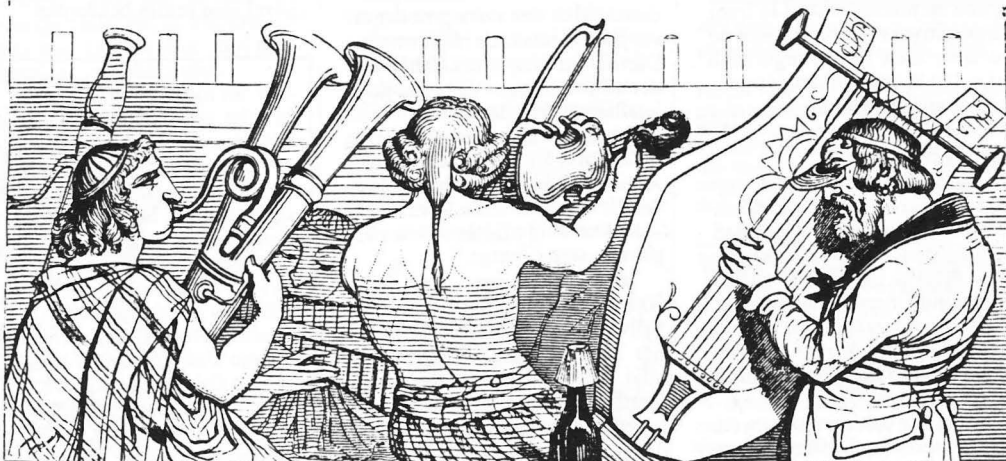
Det är inte bara kyrkorna som minner om Lund. Det märks när vi går på de knaggliga kullerstengatorna i den medeltida stadskärnan. Liksom i Lund är det också mycket cyklister, de nya "citybikarna" finns här noterat jag.

Inga fria sovjeter

Spelningen går bra, det är den väl inövade valreperatoaren som vi bjuder på. En melodi har man dock bett oss att inte spela. "Vapaa Venäjä", en finsk tango, som på ryska heter "Fria Sovjeter" och som vi kallar Fria Ryssland. Den kan väcka ont blod menar man och vi anpassar oss. Man uppskattar särskilt att orkestern inte har uniformer och vi blir omgäende inbjudna att också spela på Rügen.

Efter spelningen blir vi bjudna på lunch och sedan är det dags för orkestern att återvända. Vi rullar ihop den medförda banderollen och den svenska fanan. Sverige har ett gott anseende här försäkrar man oss och ville absolut att vi skulle ta med oss fanan. Också denna begäran villför vi trots att det kändes lite ovant att spela med den blågula i ryggen.

rl

(V)i kommer tillbaka

Tre kvinnliga vänsterrebeller satte prägeln på det sista landstingsmötet i måndags. Det var, tyvärr vårt sista uppdrag eftersom vi "åkte ut" pga dåligt valresultat där vi saknade drygt 1000 röster.

Landstingsgruppen kommer dock att fortsätta följa upp och slåss för sjukvårds, kultur- och trafikfrågor under andra former och räknar med att komma tillbaka i den parlamentariska politiken efter nästa val. Om landstinget då fortfarande finns kvar.

Vänstern har varit representerad i M-landstinget 1967-70 med en ledamot, 1973-76 med bl a Erik Nilsson och därefter oavbrutet sedan 1979.

På det sista landstingsmötet fick vi, glädjande nog, igenom en viktig motion som syftar till att förbättra hälsan hos utsatta barn med risk för psykiska svårigheter och beteenderubbningar.

Färska forskningsrapporter visar på ökade skillnader i hälsa och utveckling mellan barn, som tillhör olika socialgrupper. Därför måste stödåtgärder för dessa grupper ökas kraftigt. Genom att bifalla vår motion framförd av Inger Johansson, har man beslutat bygga ut spädbarnsverksamheten i alla sjukvårdsdistrikt.

I debatten om decentralisering av demensvården reserverade vi oss, genom Eva Wigforss, mot en total minskning med tio vårdplatser i landstinget med motivering att det snarare behövs en ökning av antalet platser. Det är tveksamt

om primärvården, som kommer att få ansvaret för patienterna, kommer att få tillräckliga resurser i rimlig tid.

Inte heller fick vi gehör för vår motion om att avskaffa öppenvårdsavgifterna från 1993. Men det var väl knappast att vänta.

En saftig ideologisk kritik av marknadsekonomins, konkurrensens och sälj-köp-mentalitetens intåg i sjukvården framfördes av undertecknad i samband med socialdemokraternas motion om en förmedlingscentral för patienter i vårdköer. Patienter som får vänta längre än hundra dagar kommer att skjutas till andra sjukvårdsdistrikt som då säljer sina tjänster. Det s.k. fria vård sökandet blir alltså långtifrån alltid frivilligt. Den som har pengar kan snabbt komma till privatkliniker på andra håll i landet. Sjukhusen kommer att marknadsföra sina produkter i konkurrens med varandra. Priskrig kan medföra risk för kvalitetssänkning, förkortade vårdtider och otillräcklig efterbehandling.

Marknadslösningar i större skala måste hållas nere för att jämlikhetskraven skall tillgodoseas. I stället behövs ökade ekonomiska resurser, bättre organisation, bättre utnyttjande av sjukhuslokalerna, kvalitetskontroll och uppbromsning av privatsjukvården.

Inte undra på att en hord av retade motståndare bland landstingsråden kastade sig över mig i försök att oskadliggöra mig. Men det lyckades inte.

Tack till alla kamrater som under årens lopp har medverkat i landstingsgruppen.

Helena Svantesson,
12 år i M-landstinget

VBs överlevnad

Alltsedan vi började antyda att VB inte är garanterad ett evigt liv har redaktionen mötts av åtskilliga allmänna sympatiförklaringar. Men nu, med valet överstämmandet, är det dags att gå *from sounds to things*. Det är flera saker som behöver redas ut:

1. Tidningens politiska bas. Den nuvarande karaktären kan beskrivas som "oberoende lundavänster" men med stark och ofta oreflekterad bindning till vänsterpartiet, delvis en följd av de omfattande personsambanden. Det har av och till funnits tankar om både ideologisk och geografisk breddning.

2. Tidningens ekonomiska bas. De enda direkta intäkterna kommer i dag från läsarna, via prenumerationerna, men både vänsterpartiet i Lund och Statens Kulturråd ger betydande indirekta bidrag. Varar detta, och är det bra? Dessutom krävs just nu investering i ett nytt adresseringssystem. Är det lönt att göra den satsningen, och finns det pengar?

3. Vem ska göra tidningen? Just nu är det en redaktör, en redaktionssekreterare, 2,5 volontärer och några regelbundna skribenter och tecknare. Det räcker inte. Den nuvarande uppsättningen är sliten och går i gamla hjulspår. Utan ett tillskott av ett par fasta redaktionsmedlemmar dör (nog) VB före årsskiftet.

Tidningar föds, blomstrar, visnar och dör som så mycket annat. Vänstern har ofta varit alltför sentimentalt gentemot sina gamla institutioner. Läsareaktionerna tyder dock på att många vill ha VB kvar i någon form.

Det blir ett möte på redaktionen onsdagen 30.10. Närmare notiser kommer, men den intresserade kan ju anteckna datum redan nu.

Till partirådet,

vänsterpartiets nyinrättade organ mellan kongress och partistyrelse (det blir dess första möte) reser i dagarna Kajsa Theander från Lund och Eva Ludvigsson från Malmö. Med är också Ann Schlyter, Lund, som dagen innan sammanträder med partistyrelsen. Rapporter är utlovade till nästa VB-nummer.

Partirådet ska bl a diskutera den något banala frågan "På vilka områden bör vi förbättra vår politik?", den något tvetydiga "Hur gör vi vänsterns frihetsprojekt tydligt för folk i gemen och hur omsätter vi det i konkret politik?" samt den intressanta "Hur medverkar vi till uppkomsten av en stark motkraft, som kan bryta högerkrafternas dominans?", med den centrala följdfrågan "Hur ser den svenska vänstern faktiskt ut och vilka samarbetspartners bör och kan vi söka?"

Ett "offensivdokument" ska antas. I det utskickade förslaget finns en del som man kan ställa sej undrande till, men även ett intressant resonemang om att partiets litenhet och svaga inflytande i andra organisationer faktiskt kan väandas till styrka. De andra etablerade partierna har nämligen lojalitetsband till yttre krafter som kan låsa dem, i en epok som kräver politisk rörlighet.

Partistyrelsen ska utse ett nytt verkställande utskott, och såväl i den som i partirådet lär den framtida partiledarfrågan komma att diskuteras. Vissa telefonlinjer har gått varma de senaste veckorna, erfar VB.

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

RBG bäst i Marieholm

Gunnar Sandin har i ett par artiklar i VB på ett arrogant och provocerande sätt uttalat sig för en riksbangård vid Lackalänga. Har VB inget annat att fylla spalterna med än Gunnars personliga och politiska böjelser för järnvägs-transporter så kan de ändå inte få stå oemotsagda.

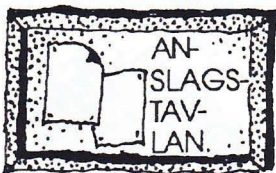
Ty även om vänsterpartiet länge, och kanske hårdast, kämpat för en satsning på tågods så kan det absolut inte vara partiets linje att en riksbangård skall lokaliserar till Lackalänga. Och det är inte bara av egoistiska skäl - "bara vi slipper den i vår kommun" - utan i första hand av två regionala skäl: 1. Ur trafiksynpunkt är ett läge vid Marieholm lämpligast mitt emellan Västkustbanan och Stambanan vid en outnyttjad tvärbana mellan dessa båda.

2. Ett läge vid Marieholm tar en mindre del av den skånska slätten i anspråk, och störningarna (som är ofrånkomliga) drabbar i mindre grad befintlig och planerad bebyggelse. Det har också SSK pekat på i sitt remissvar.

Till detta kommer att tillgängligheten till vägnätet för kombigods är minst lika bra vid Marieholm (väg 17) som vid Lackalänga (E6). Tillgängligheten till pågatagsnätet för den som jobbar vid RBG är kanske bäst vid Eslöv Nord.

Vid ett informationsmöte i Malmö i onsdags framkom att det inte bara är de tre nämnda platserna som är aktuella. Övriga nio platser är ännu inte ute ur lekken, påstods det. Men Hässleholm, som gärna verkar vilja ha riksbangården, tycks ändå inte ha stor chans. Remisstiden är förlängd till 1 februari så till dess kan en saklig debatt föras om hur godstrafiken på järnväg skall kunna stärkas.

Thomas Schlyter

RADHUS

på fantastiska Djingis Khan säljes. 4-5 rum och kök, 105 kvm. Inger eller Verner 046/127605

Det nationella energi och miljöutskottet inför partistyrrelse och partirådsmöte.

I ett uttalande inför partistyrrelse och partirådsmöte den kommande helgen säger vänsterpartiets energi- och miljöutskott:

Valresultatet visar att många av de väljare vänsterpartiet förlorade stödde miljöpartiet istället, närmare bestämt 0,7 av de 1,3 % som vänsterpartiet förlorade. En del av dessa partibyten kan förmodligen förklaras av kamrat 4 %. Väljarna ansåg att det var viktigt att miljöpartiet fanns kvar i Sveriges riksdag. Sammanflätat med detta motiv finns också en uppfattning om att vänsterpartiet brister i trovärdighet vad gäller miljöfrågor.

Energi- och miljöutskottet konstaterar att det finns fog för en dylik uppfattning. I sammanställningar över partiernas miljöpolitik publicerat bl a i Svenska Dag-

Svar: Det gäller inte Lackalänga

Kanske förvånar det någon när jag säger att jag inte är så angelägen om att få riksbangården till just Lackalänga. Det finns flera lägen som är ungefär lika bra ur järnvägens perspektiv. Min egentliga måltavla är vad jag vill kalla miljöhycklarna, alltså alla de som gillar järnväg i teorin men går i taket inför utsikten att hamna inom en kilometer från gränsen till en bullerzon.

Som jag påpekar i första artikeln är detta ett fenomen som har gjort järnvägen stor skada ute i världen. Nu talas det äntligen om, stora satsningar på de svenska banorna, men om de ska bli möjliga gäller det att komma till rätta med sabotörerna mot miljövänliga totallösningar.

Detta är ett problem för vänstern. Vi har så länge talat så vackert om utomparlamentariska aktioner och har dessutom en oreflekterad svaghet för landsbygden, att vi lätt faller till föga inför ett uppbyggd av militanta bönder och sommarstugeägare.

Thomas Schlyter har fel i att mindre åkerjord skulle förbrukas med Marieholmsalternativet. Dessutom är den lokala opinionen, av tidningarna att döma., minst lika stark och hysterisk där.

Ja, det är bra att vi har fått längre tid för debatt. Själv har jag dock t v sagt mitt.

Gunnar Sandin

bladet och Sydsvenskan har vänsterpartiet angett trafiken som den viktigaste miljöfrågan. Partiet har instämt i milörörelsens krav på att en halvering av bilismen är nödvändig för att på sikt komma ner i de luftföroreningsnivåer som är rimliga för att inte skog och mark skall skadas. Detta ställningstagande är vare sig förenligt med byggande av nya motorvägar som Lars Werner kan tänka sig eller den generellt låga bensinskatt vänsterpartiet har stött.

Ett stort ansvar åvilar oss nu när centerpartiet har gått med i en regering bestående av kärnkraftsförespråkare och brovänner och samt av det faktum att miljöpartiet hamnade utanför riksdagen. Vänsterpartiet blir det enda parti som kan förväntas prioritera miljökrav när dessa ställs gentemot andra krav. Skall vi kunna infria dessa förväntningar krävs genomgripande förändringar av partiet.

Energi- och miljöutskottet uppmanar partistyrrelsen och partirådet att ta det som sin uppgift att utforma en politik där Sverige går i

bränschen för det systemskifte som behövs i hela den industrialiserade världen oavsett väderstreck. Systemskiftet skall innebära att livsstilen inte tillåts underminera naturens bärkraft genom luftföroreningar eller slöseri med icke förnyelsebara resurser. Inför FN-konferensen om miljö och utveckling i Brasilien 1992 bör vi fylla begreppet hållbar utveckling med ett innehåll och tala om vad Sverige kan göra för att själv leva upp till denna målsättning. De stora perspektiven måste kombineras med konkreta initiativ i kommunerna kring vilka miljöförbättringar som kan åstadkommas här och nu. Tänk globalt och agera lokalt. Denna miljörelsens paroll bör även vara vår ledstjärna. Att ett grönt vänsterparti har framtiden för sig visas av det norska Socialistisk Venstres mycket goda valresultat.

Stöd för biblioteket på Järnåkra

Föreningen Bokstödet, Författarcentrum Syd och Sveriges Författarförbunds Biblioteksgrupp arrangerar en stödmanifestation i morgon lördag kl 10 - 13.

Författarna Ruben Aguilera, Jenny Berthelius, C-J Charpentier, Gert Glentow, Karin Lentz, Max Lundgren, Lena Månsdotter, Tommy Olofsson, Susanna Roxman, Clas Rosvall, Guillem Rodrigues da Silva och Jan Svärd kommer till Järnåkraskolans bibliotek, matsal och om vädret tillåter till Karhögstorg.

Författarna berättar och läser ur sina böcker. Även bokförsäljning. Bruksmusikorkestern Röda Kapellet (det nya kultbandet), river av några häftiga marscher.

MÖTE MÖTE

KOMPOL Möte må 14.10 kl 19.15 möte på partilokalen. Kritik och självkritik.

RÖDA KAPELLET Lö 12.10 spelning på Järnåkraskolan. Samling kl 11.15 på Karhögstorg (Hävdaryggen) Valreperatoaren utan sång. Sö 13.10 kl 18.45 rep med Håkan O. på Palaestra. Tag med följande noter: 157, 164, 223, 243, 244, 247.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 138213 el. 115069

Uppmuntrande knapp från norra Tyskland.